

ENAKOPRAVNOST

EQUALITY

Neodvisen dnevnik zastopajoč interese slovenskega delavstva

VOLUME IV.—LETO IV.

CLEVELAND, OHIO ČETRTAK (THURSDAY) MAY 12th '21

St. 111.

Single Copy 3c.

Entered as Second Class Matter April 29th 1918, at the Post Office at Cleveland, O., under the Act of Congress of March 3rd, 1879.

Posamezna številka 3c.

SPOR MED REPUBLIKANCI RADI ZUNANJE POLITIKE.

SENATORJI, KI SO NASPROTNI MIROVNI POGODBI IN LIGI, BODO VODILI ODPRTO BOJ PROTI HARDINGU, AKO SE NE ODPOKLIČE AMERIŠKIH ZAVEZNIKOV Z ZAVEZNIŠKIH KONFERENC.

WASHINGTON, 11. maja. — Skupina takozvanih zakrknjenih republikanskih nasprotnikov versailske mirovne pogodbe in Lige narodov v republikanski stranki so senatorju Henry Cabot Lodge-u poslali nekaj ultimatum z ozirom na zunanjo politiko Hardingove administracije z namenom, da istega izroči predsedniku samemu.

Ta skupina republikanskih senatorjev, ki je vodila tako neizprosno boj proti versailski pogodbi za časa Wilsonove administracije, je dala Hardinku samo en dan odloga, da izpremeni svojo zunanjo politiko, in ako tega ne napravi, tedaj bodo že jutri nastopili proti njemu v odprtem boju. Ta skupina senatorjev zahteva, da Harding takoj odpočije ameriške zastopnike, katere se je pretekli teden nastavilo v zavezniških koncilijih, katerim je naročeno, da izvedejo versailsko mirovno pogodbo.

Kot se poroča bo senator Lodge dal predsedniku razumeti, da sta mu odprti dve poti, da ali versailsko pogodbo iznova predloži senatu, in da istega istotako vpraša za mnenje glede ameriške reprezentacije na zavezniških konferencah, ali pa da na kolikor mogoče takten način preklic nastavitve ameriških zastopnikov pri zavezniških koncilijih.

Govori se, da omenjena skupina nagovarja Lodgea, da ako bi Harding vztrajal na svojem dosedanjem postopanju, tedaj naj bi on, namreč Lodge, odstopil kot vodja republikancev v senatu in kot predsednik senatskega odbora za zunanje zadeve, ter se pridružil skupini "zakrknjenih" nasprotnikov mirovne pogodbe in Lige narodov.

Predsednik in Lodge imata sedaj 48 ur časa za premislek, in ako se do tistega časa ne odločita, tedaj bi v republikanskem taboru "završalo, in prišlo bo do odprtega boja.

— B. Ogden Chisholm, ki je uradnik v neki new-yorski prislilni delavnici, se je pretekli teden mudil v Clevelandu. Imel je tudi več predavanj pred tukajšnjimi klubi, in povsod se je izrazil, da so postale Združene države narod kriminalcev, odkar je stopila v veljavo prohibicija. "Prohibicija je naredila več zločincev, kot jih je kdaj prej pijača," je rekel. "V New Yorku se je število kriminalcev za časa suše podvojilo."

Najvišja preizkušnja organiziranega delavstva je tu.

TAKO SE IZJAVLJA W. S. STONE, PREDSEDNIK ORGANIZACIJE LOKOMOTIVSKIH STROJEVODIJ.

"Še nikdar v zgodovini sveta ni bil položaj organiziranega delavstva tako kritičen kot ravno danes," je izjavil včeraj v svojem poročilu pred konvencijo ameriških železniških strojevodij predsednik Warren S. Stone, ki je eden izmed najmočnejših osebnosti v vrstah ameriškega organiziranega delavstva.

To je bila misel njegovega 6-letnega stavka, in tako se je izjavil ob zaključku svojega govora. Kot dokaz je navedel dejstvo, da družbe nižajo plače, in da je 20.000 članov strojevodniške organizacije, to je skoro ena četrtina, brez dela.

"Delavci bi se morali učiti od kapitala," je dejal Stone, "in stvoriti tako močno organizacijo, da bo zmogla vedno in ob vsaki priliki varovati svoje interese in da bo zmogla samoodločevati pri določanju pogojev, pod katerimi bo vršilo svoje delo."

Na konvencijo, ki se je pričela včeraj v auditoriju svojega lastnega posloja, je dospelo 450 delegatov, in okrog sto se jih pričakuje še danes.

Na popoldanski seji je W. F. McCaleb, upravitelj zadrzne banke, ki jo ima ta železniška organizacija v Clevelandu, podal poročilo o napredku podjetja, in je priporočal, da se slične banke ustanove tudi po drugih mestih. Prva slična banka naj bi se ustanovila v Chicagu.

Govorilo se je tudi, da bi se prišlo na pomoč državi banki v Severni Dakoti, kjer je na krmlu farmerska stranka, takozvana Nepristranska liga, ki pa je trn v peti privatnim bankirjem, in si na vse načine prizadevajo, da ugonobijo banke, katere je ustanovila državna administracija za pomoč farmerjem.

Govorec o splošnem delavskem položaju strojevodij in strokovno organiziranega delavstva sploh, je Stone dejal:

"Organizirano delavstvo bo moralo iti v teku prihodnjih par tednov skozi silnejše preizkušnje kot kdaj prej, in vi boste z razsodnostjo, ki jo boste pokazali pri odločevanju vprašanj, ki bodo prišla na vrsto tekon te konvencije, napravili boljše in močnejšo organizacijo ali pa boste bodoči napredek docela onemogočili."

"Eno najvažnejših vprašanj je bil znani neavtorizirani štrajk, do katerega je prišlo preteklo poletje, in ki je veljal organizacijo preko 2000 članov, ki so bili suspendirani."

"Mnogi so mnenja, da je bila to samo drhal, ki se je odrgala in brezmišlno zastrajkala," je dejal Stone. "Toda to nikakor ne odgovarja resnici. To je bil jako skrbno začetni štrajk, in tekom treh mesecev štrajka, so morali vrhovni uradniki železniških organizacij sprejeti več osebnih napadov kot bi jih smelo priti na povprečnega človeka vse življenje. Več vrhovnih uradnikov je bilo v smrtni nevarnosti od strani onih, ki so bili preje najbolj konzervativni člani organizacije, ki pa so trenutno pod vplivom izjavajočih agitatorjev docela ponoreli."

Tarifna predloga sprejeta v senatu.

Washington, 11. maja. — Senatna zbornica je danes popoldne z 63 glasovi proti 28 glasoval za tarifno predlogo, ki je bila v poslanski zbornici sprejeta že 15. aprila. Republikanski senator iz države Ohio, Frank B. Willis, je glasoval za predlogo, demokratični senator Atlee Pomerene pa proti.

Predlogo se je v senatni zbornici jako malo izpremenilo, in takoj po glasovanju se je nastavilo komitej, da se pogovore z poslansko zbornico o izenačenju vseh razlik.

Znano je, da bo Harding to predlogo takoj potrdil, kajti izrazil je že javno svoje obzaloževanje, da ni bila predloga že za časa Wilsonove administracije.

Sedanja predloga je namenjena samo za šest mesecev, in bo postala po preteku tega časa neveljavna, ako se do takrat ne napravi novega, tajnega tarifnega zakona.

Za tarifno predlogo je glasovalo tudi sedem demokratičnih senatorjev, medtem ko je proti nji glasoval samo en republikanski senator, in ta je bil George H. Moses. Pri zadnjem zasедanju kongresa so proti tej predlogi glasovali trije republikanski senatorji.

Predloga je bila sprejeta ravno tako, kot jo je izročil senatu finančni odsek. Predloga je dobila pred senatnim odsekom samo en vreden dodatek, in ta je oni, ki prepoveduje uvoz tujezemskih barv.

Spremenilo se je tudi besedilo ene točke predloge, ki določa, da se ne more sprejeti v Ameriki nobenih tujezemskih produktov po nižji ceni kot pa se jih prodaja v deželi, kjer so izdelani, toda pomen omenjene točke pa je docela neizpremenjen.

Demokratični senator Reed je predlagal, da se sprejme dodatek, glasom katerega bi se v Združene države sprejemalo brez tarifa vse take produkte, ki jih tudi Amerika prodaja v inozemstvu ceneje kot pa doma, toda njegov predlog je bil s 50 glasovi proti 40 ovržen, dasiravno se je izrazil zanj ves progresivni blok republikanske stranke. Namen tega dodatka je bil, da se prepriča ameriškim tovarnarjem prodajanje svojih izdelkov v inozemstvu po nižji ceni kot iste izdelke prodajajo doma. Za Reedov dodatek so glasovali William E. Borah, Hiram W. Johnson, W. S. Kenyon, R. M. LaFollette, Norbeck, Norris, Spencer in pa tudi ohijski senator Pomerene, medtem ko je ohijski republikanski senator Willis glasoval proti.

Senat je z 61 glasovi proti 25 glasoval za Knoxov dodatek, da se prepove uvoz nemških barv, da se s tem pomaga ameriški barveni industriji, ki se je začela razvijati tekom vojne.

Sprejeta tarifna predloga določa carino na importirano pšenico, koruzo, fižol, "pinats", krompir, riž, govejo živino, ovce, meso, bombaž, volno in volnene izdelke, sladkor, mleko, tobak in na še več drugih farmerskih izdelkov.

— Jutri zvečer obdržava tukajšnja Unemployment Workers League ali liga brezposelnih delavcev v Grdinovi dvorani javen shod. Shod se prične ob pol osmi uri. Glavni govornik bo Tom Clifford.

Kaj se dela v kongresu?

Washington, D. C. — Štiri tedne je že minulo, odkar se je pričelo zasédanje sedanega kongresa Združenih držav, toda vsi važni problemi, ki jih je pustila za sabo Wilsonova administracija se še ravno tako oddaljeni rešitvi kot tisti dan, ko jo je Wilson zapustil belo hišo in se je v njej naselil Harding.

Vsi politični kaznjenci so še v ječi, vlada ni izšla še nikakega sredstva za izboljšanje brezposelnostnega položaja, ki prizadeva približno pet milijonov oseb stanovanjski problem po velikih mestih je še vedno nerešen, na kratko povedano, povratek k normalnosti, o kateri je Harding toliko govoril, ko je stopil na krmlilo državi, ni še nič bližji kot 11. aprila, ko je kongres pričel s svojim sedemdesetdesetim zasédanjem.

Mesto da bi se delalo za povratek k normalnosti, pa se izdeluje velik mornariški program, sprejema se brezmišlno tarifno predlogo in podpira trgovsko tekmo z drugimi narodi sveta, kar ne more imeti druge posledice, kot da pripelje do eventualne vojne. In to je edino delo, ki ga more pokazati kongres tekom svojega enomesečnega zborovanja.

V kratkem bo predložena predsedniku v podpis tudi predloga za omejitve naseljevanja, da se prepreči dohod semkaj onim, ki iščejo zavetja pred političnimi in ekonomskimi razmerami v Evropi, in to bo tvorilo vrhunec kongresne aktivnosti tekom enega meseca.

V zadnjem mesecu je bilo vloženih približno 5000 resolucij in predlog. Skoro 1000 od teh ne določa drugega, kot da vlada pokloni posameznim kongresnim distrikom po en nemški kanon kot spomin iz vojne; drugi tisoč predlog je večina privatnega značaja, in določa odškodnino za dediče tega ali onega posameznika, ki je izgubil življenje v vojni. Ostali del predlog se tudi bavi z malenkostnimi zadevami, medtem ko velika vprašanja teže ne rešena.

Tu ali tam je kak senator vložil kako predlogo za svobodo kamnega zatiranež naroda, za ustanovitev minimalne plače katerega razreda uslužbencev ali za zvišanje plače kake vrste vladnih uradnikov.

Kjerkoli se pojavi kaka predloga, ki bi bila v resnici katerega pomena, tedaj je celo možnost, da se jo razmotriva pred odsekom, jako majhna.

Socijalistični poslanec Meyer London je vložil resolucijo za amnestijo političnih kaznjencev, in je tako spravljal na površje vprašanje, za katero se zanima na milijone Amerikancev, vsi napredni elementi, socijalisti in strokovni unionisti.

Upanje, da pride v kratkem na vrsto pred poslansko zbornico Knoxova mirovna resolucija, in da bo to dovedlo do neke vrste amnestije političnih kaznjencev, kot je dal razumeti Harding, ko je bila pred kratkim pri njem amnestijska delegacija, še vedno ni ugasnilo v srcih onih, ki čutijo, da problemi naroda ne bodo rešeni toliko časa, da se potom oproščenja političnih jetnikov dokáže, da je zmogla svoboda govora in pisanja.

Poleg vložitve te resolucije je London v teku tega meseca obdrževal štiri govore. Dvakrat je

Boji v Šleziji se nadaljujejo.

Oppeln, 11. maja. — Boji v okolici Ratibora, Kosela in Rosenberg se še vedno nadaljujejo, akoravno je Adalbert Korfanty, vodja uporniških Poljakov, izjavil, da bodo njegove čete mirovale tekom pogajanj, ki so se pričela z namenom, da se v Zgornji Šleziji napravi mir.

Kot se poroča, se Poljaki v Koselu poslužujejo teškega topništva.

Tukajšnji poljski konzul Daniel Kreszynski je danes izjavil, da poljske čete morda še niso izvedele o Korfantyjevem sporazumu, in da bodo boji prenehali, ko se jih obvesti. Kreszynski je z ozirom na spet podal naslednje izjavo.

"Negotovo je, kakšne zahteve bodo Poljaki stavili, toda gotovo pa je, da bodo zahtevali večji delež pri upravi Zgornje Šlezije kot pa so ga imeli do sedaj. Dosedaj so dobili drobtine, ki so pale z mize bogatina."

Česka prizadeta od šlezijskega upora.

Praga, 11. maja. — Poljski upor v Zgornji Šleziji povzroča tukaj resne skrbi. Čehoslovakija je dobivala iz zgornješlezjskih rudnikov vsak mesec 100.000 ton premoga; revolta pa je eksport premoga čisto ustavila. Kot posledica bo železniška služba med Prago in Dunajem omejena.

Čehi tudi izražajo bojazen, da bodo Poljaki, če bi se njih taktika v Zgornji Šleziji posrečila, isto poiskovali tudi v tešinskem okraju ob čehoslovski meji. Praški časopisi opozarjajo, da Poljska še sedaj ni ratificirala sporazuma, ki določa mejo v tešinskem okraju.

RUDARSKI ŠTRAJK V ANGLIJI.

London, 11. maja. — Vlada je danes podala definitivno naznanilo, da bo podvzela korake za importiranje premoga, ki pa se bo rabil le za naprave, ki so javnega značaja, ne pa za privatne industrije. Transportni delavci so že izjavili, da ne bodo sprejemali nobenega premoga iz tujezemstva, in pričakuje se, da bo tudi izvršilni odbor železničarskih delavcev na svoji seji, ki se vrši v petek, zagrozil vladi s štrajkom, ako bo poskusila svojo naznanjeno namero udeležiti.

govoril samo proti predlogi za omejitve naseljevanja in je apeliral na poslance, da naj ne ovržejo tradicije, da je Amerika pribežališče vseh, ki morajo bežati radi svojih političnih ali verskih naziranj. V svojem tretjem govoru je London napadal mornariški program, ter je ponovil svoje svarilo, ki jo je podal tudi tekom 64. in 65. kongresnega zasédanja, namreč, da oboroževanje vojne ne bo odvrglo, temveč povzročilo. V četrtem govoru je napadal aprovizacijo za armado, in je izjavil, da je namen armade kot mornarice v prvi vrsti ta, da se varuje lastnina onih, ki hočejo izkoriščati druge narode.

Včasih so kongresmani poslušali, včasih so celo aplavdirali izvajanjem socijalističnega poslanca, toda v hrušču, ki je vedno sledil, se je njegov glas izgubil. Nato pa so se poslanci zopet lotili predlog, ki pripravljajo pot za nove in morda še bolj destruktivne vojne.

Nemški sprejem pogojev prinese oživitve trgovine?

Washington, 11. maja. — Tukaj prevladuje splošno mnenje, da bo sprejem zavezniških odškodninskih pogojev od strani Nemčije imel za posledico, da se bo trgovina širom sveta zopet oživila.

Tega mnenja so najboljši poznavalci ekonomskih problemov, ki so v službi ameriške vlade. Oni so prepričani, da se bo tudi v Ameriki takoj občutilo blagodejni učinek tega važnega dogodka. Seveda opozarja se, da bi bilo neumno pričakovati nenadnega izboljšanja v veliki meri. Računa se, da bo vzelo več tednov ali celo mesecev, predno se bo občutilo prve dobre posledice nemškega sprejema.

Pričakuje se, da se bo trgovski položaj v Evropi z izjemo Nemčije nemudoma izboljšal, in da se bo ameriški eksport v inozemstvo znatno povečal.

Poravnava je velike važnosti. Visoki vladni uradniki gledajo na poravnavo odškodninskega vprašanja, ki je bilo doseženo potom kompromisa kot na dogodek, ki ni nič manj važen kot podpis mirovne pogodbe. Medtem ko je podpis mirovne pogodbe napravilo konec vojaški vojni, pa znači poravnava odškodninskega vprašanja konec ekonomske vojne.

Nikakega vprašanja ni, da-li je Nemčija zmogla plačati zahtevani bilijon mark kot prvo odplačilo na odškodninski račun. Ta bilijon bo reparacijska komisija razdelila med zavezničke. S tem se bo finančno stanje teh narodov nekoliko izboljšalo, in to bo pospešilo trgovino med Evropo in Ameriko.

Kar se tiče direktnega trgovanja z Nemčijo, bo že samo dejstvo, da je odstranjena nevarnost pred invazijo, pomagala pri izboljšanju položaja. Izvoz bombaža iz Združenih držav v Nemčijo je dosegel že precej visoko stopnjo, ko je odškodninski problem nenadoma zaustavil nadaljnji razvoj eksporta.

Nihče ni mogel reči, kaj bi se zgodilo z Nemčijo, ako ne bi sprejela zavezniških pogojev. Za to pa je vse čakalo, in učinek tega čakanja je bil na mednarodnem trgu zadnjih par tednov že jako občutljiv.

Poleg tega ima v soglasju z mirovno pogodbo reparacijska komisija moč dovoliti Nemčiji, da dobi privatna posojila za nakup surovin. Dosedaj komisija tega ni hotela napraviti, toda od sedaj naprej pa je gotovo, da se bo Nemčiji dovolilo dobiti privatna posojila.

Angleži veseli.

London, 11. maja. — Ko je ministr. predsednik Lloyd George naznanil v poslanski zbornici, da je Nemčija v celoti sprejela zavezniške odškodninske zahteve, je bilo njegovo naznanilo jako živahno pozdravljeno.

Dr. Sthamer je izročil nemški odgovor ministrskemu predsedniku ob 11. uri danes zjutraj, in Lloyd George je vest takoj telegrafiral na vse prizadete vlade.

Nemški nacionalisti so slabe volje.

Berlin, 11. maja. — Nacionalistični in industrijalni organi v Berlinu so sklep novega kabineta in parlamenta, da se sprejme zavezniške odškodninske pogoje, sprejeli zelo slabovoljno.

"Nemški narod ne bo hotel imeti ničesar opraviti z vlado, v kolikor je zmogel misliti in čuti-

Pogajanja med stavbinskimi delavci in podjetniki.

Včeraj popoldne so se začela pogajanja med 21 zastopniki stavbinskih uni in ravno tolikim številom zastopnikov stavbinskih podjetnikov.

Charles Smith, zastopnik stavbinskih delavcev, je izrazil mnenje, da bodo zapričeta pogajanja dovedla do poravnave meznega spora.

Danes zjutraj se bo vršila konferenca vseh zastopnikov posameznih stavbinskih uni, da se odloči pravico voditi pogajanja v imenu vseh uni, toda ni dvoma, da se bo zadevo ugodno rešilo, kajti skoro vsi zastopniki so ali člani meznega komiteja svoje unije ali pa trgovski zastopniki istih.

M. Camin, trgovski zastopnik za unijo mizarjev, je včeraj pobijal trditve clevelandskih tesar-skih delodajalcev, češ, da dobijo dovolj delavcev po 70c na uro. Kot znano, so mizarji na štrajku proti odločitvi sodnika Phillipsa, ki je odredil, da morajo delavci sprejeti plače od \$1.00 na 70c od ure.

Stavka ohijskih cestno-železniških uslužbencev končana.

Akron, 11. maja. — Uradniki Northern Ohio Traction and Light Co. so nocoj uradno naznanili, da bo cestno železniška služba med Clevelandom in Urichsville, v Akronu in Cantonu, in pa med Akronom in Kentom, Raveno, Cuyahoga Falls, Kenmoreom, Barbertonom in Wadsworthom, jutri zjutraj zopet upostavljena. Ves promet na teh progah je bil ustavljen od četrta zjutraj, ko je 1,100 uslužbencev odšlo na stavko kot protest proti znižanju plače.

Cestno-železniški uslužbenci so glasovali, da se povrnejo na delo pod pogojem, da mezdni spor odloči komisija sestojča iz treh mož. Enega izberejo delavci, enega družba, tretjega pa imenujeta governor Davis in sodnik Harter iz Cantona.

Unijaki uradniki nocoj še niso naznanili svojega zastopnika, medtem ko je družba naznanila, da jo bo zastopal Charles Currie iz Clevelanda.

KOČEVAR OPROŠČEN!

Rojak v Coloradu, ki je bil obtožen umora, spoznan nekrivim.

Chicago, Ill. — "Prosveta" od 9. maja poroča: Vincent Cainkar, predsednik S. N. P. J., je včeraj prejel brzojavko sledeče vsebine: "Gunnison, Colo., 7. maja 1921. Vincent Cainkar,

2657 So. Lawndale Ave.,

Chicago, Illinois.

John Kočevár spoznan nekrivim in oproščen. Hvala vsem, ki so stali na njegovi strani in mu pomagali dokazati njegovo nedolžnost.

H. Chiarglione.

ti," pravi pan-germanski list "Duetsche Zeitung". "Za nas je ta dokument samo ničvreden kos papirja."

Graf von Wesarp piše v Kreutz Zeitung, da so konzervativci storili svojo dolžnost s tem, da so dosledno nasprotovali sprejemu ultimatumu. Tages Zeitung pravi, da je "takozvani nemški parlament" igral francosko igro in da je sestava novega kabineta bila tako izvršena, da je bila po godu Franciji.

"Enakopravnost"

IZHAJA VSAK DAN IZVEMŠI NEDELJ IZ PRAZNIKOV
ISSUED EVERY DAY EXCEPT SUNDAYS AND HOLIDAYS

Owned and Published by
THE AMERICAN-JUGOSLAV PRINTING & PUBLISHING CO.
Business Place of the Corporation: 6418 ST. CLAIR AVE.
Cleveland, Ohio

SUBSCRIPTION RATES:
By Carrier 1 year \$5.50, 6 mo. \$3.00, 3 mo. \$2.00
Cleveland, Collinwood, Newburgh by mail 1 year \$6.00, 6 mo. \$3.50
3 mo. \$2.00.
United States 1 year \$4.50, 6 mo. \$2.75, 3 mo. \$2.00
Europe and Canada 1 year \$7.00, 6 mo. \$4.00
POSAMEZNA ŠTEVILKA 3c SINGLE COPY 3c

Lastine in izdaja za
Ameriško-Jugoslavanska Tiskovna Družba.
6418 ST. CLAIR AVE. Princeton 651. 6418 ST. CLAIR AVE.
Za vsebino oglasov n' odgovorno ne uredništvo, ne upravnništvo.
CLEVELAND, OHIO ČETRTAK (THURSDAY) MAY 12th '21

DAVEK.

Vsaka država na svetu ima zakone, ki določajo, da morajo državljani plačevati davek. Brez davkov bi ne mogla ekzistirati nobena država; vsi državljani skupno morajo prispevati za vzdrževanje naprav in ustanov, ki so vsem enako potrebne. Seveda resnica je, da se davke porablja tudi za reči, ki državljanom nikdar nič ne koristijo, temveč jim samo škodijo, toda to je zopet povsem drugo vprašanje, in je ne bomo razmotrivali danes.

Ker pa so davki pod našim načinom vladanja potrebni, je seveda važno vprašanje, kdo naj jih plača. Kdo naj plača več, kdo manj?

Pravičnino bi bilo, da bi oni, ki imajo veliko, morali tudi procentualno več plačati kot pa oni, ki nimajo nič. Toda današnji vladajoči razred se razume na umetnost obdavčevanja in gleda vedno, da se najtežje butaro naloži na ramo onih, ki so že itak reveži, in so jo najmanj zmožni nositi.

Te vrste obdavčenje se imenuje indirektno. Ljudstvo plačuje te vrste davek pri nakupovanju vsakdanjih življenjskih potrebščin, in se v večini slučajev ne zaveda, da je to davek. Če bi morali ljudje plačevati ta davek direktnim potom, tedaj bi se kmalu zavedlo ogromne krivice, ki se mu godi, in bi zahtevalo, da morajo bogatini plačati več, kajti človek, katerega dohodki znašajo par milijonov na leto, bi lahko še vseeno shajal, četudi bi plačal devetdesetodstoten davek.

V Združenih državah se je tekom vojne naložilo davek na čezmerne profite. Na ta način bi se vsaj v nekoliko meri pomagalo rešiti davčni problem, ki je z ozirom na velikanske vojne stroške tudi pri nas postal precej akuten. Ta način obdavčenja prinese državi na leto okrog en bilijon dolarjev. Toda proti davku na profite so se sedaj zarotili kapitalistični interesi, in prizadevali si bodo na vse načine, da tozadeven zakon kongres ovrže, in da sprejme mesto tega zakon za prodajni davek. Pod prodajnim davkom razumemo tak način obdavčenja, da bi se moralo pri nakupu vsakega predmeta ali surovine plačati gotov odstotek vrednosti v blagajno zvezne zakladnice. Ako gre bušelji žita oziroma moke skozi deset rok, tedaj bi se moralo tudi prodajni davek plačati desetkrat. Kot je bilo razvidno z glasovanjem, ki bilo vzeto o tej vrsti obdavčenja na konvenciji trgovske

zbornice Združenih držav, je pretežna večina ameriškega kapitala za upostavitve prodajnega davka.

Za izgovor pravijo, da bi se na ta način rešilo industrijalno krizo. Kapitalisti nečesto investirati kapitala v razvoj in razširjenje raznih industrij, ker morajo plačati previsok davek na profite, pravijo kapitalistični gospodje.

To je seveda resnica, toda ta izgovor pa nam tudi dokazuje, kako silno gnij, kako malo človekoljuben je današnji družabni red. Industrija, ves velikanski napredek vede in znanosti, vse kar je človeški duh izumil tekom stoletij, da si olajša pot skozi življenje, vse to je bila dosedaj le daritev na altar pohlepa po bogastvu, ki se danes izraža na najbolj brutalen način v modernem kapitalizmu.

"Mi hočemo iz mišičevja delavstva in iz osrčja narave izsesati toliko in toliko profitov, ali pa vas pustimo stradati," se glasi grožnja vladajočih. Če pa delavec zahteva življensko plačo, tedaj se to imenuje diktaturo proletarijata.

Pod kakšnim diktatorstvom pa živimo danes?

VELEVAŽEN GOVOR LENINA.

Moskva, 18. aprila. — V govoru, ki ga je imel Lenin na komunističnem zborovanju, je med drugim izjavil nastopno: Izprememba politike napram kmetom pomeni, da se je tudi položaj kmetov izpremenil. Svoboda trgovine bo imela za posledico razvoj državnega kapitalizma. V današnjem gospodarskem življenju Rusije razlikujemo pet različnih sistemov: 1. Patriarhalni sistem, pri katerem dela kmet samo zase; 2. blagovno gospodarstvo v malem, kjer se vrši prodaja neposredno na trgu; 3. kapitalistično gospodarstvo; 4. državni kapitalizem in 5. socializem. Ti sistemi v veljavi eden poleg drugega. Veleindustrija je nadaljeval Lenin, se še ni vzpostavila, ker dobivajo socializirane tvornice samo del onega, kar ni morale dobiti. Opustošenja dežele, pomanjkanje goriva in surovin ter skrajno slabe razmere v prometu imajo za posledico, da obstojajo mala podjetja še nadalje izven socializacije. V takih razmerah pomenja državni kapitalizem združanje malih podjetij. Svobodna trgovina povzroča seveda pomnožitev kapitalizma, kar pa se more preprečiti. Toda ta kapitalizem ne pomenja za nas ogroženja, ker dosežemo s tem pomnožitev produktov, in to je za nas potrebno.

Tako pridemo do državnega kapitalizma, ki se ga nam ni treba bati, ker bomo določili, v kakšni meri se sme razvijati. Ta kapitalizem bo pod nadzorstvom države. Ako bo država delavec vzela v svoje roke tvornice, podjetja in železnice, se tega kapitalizma ne bomo več bali. Kapitalizem, ki se razvija, pod takim nadzorstvom, ne nasprotuje idejam komunizma.

Velikanska važnost tega Leninevega govora obstoji v tem, ker v njem obravnava komunistični vodja prvič obširnejše agrarni problem, ki je za Rusijo — in tudi za obstoj komunistične vlade v Rusiji — temeljnega pomena.

Iz stare domovine.

Nova orijentacija prevratnih elementov. — V nedeljo je bil v kinu Balkan v Zagrebu dobro obiskan shod jugoslov. neodvisnega soc.-političnega kluba, ki ga je otvoril g. Milan Marjanovič. Govorili so Banjanin, dr. Pavelič in Marjanovič. Marjanovič je naglašal, da ni treba zopet ustvarjati, trojstva plemen in trojstva imen ako se je vršila borba za zedinjenje treh plemen. Banjanin je rekel, da moreno napredovati edino v znamenju jugoslovanske misli, kar je že naglašalo zagrebško mestno zastopstvo v svoji seji. Naša narodna ideja se je izvedla pod jugoslovanskim imenom, ki je v mednarodnem in diplomatskem svetu popularno. Dr. Pavelič je rekel, da pomenja borba proti jugoslov. nazivljanju revoluciji od zgoraj. Sprejeta je bila resolucija, v katere se je obžalovanjem konstatiralo, da je večina ustavnega odbora odbila jugoslovansko ime, akoravno se je pod tem imenom izvršila vsa borba za zedinjenje in se to ime poudarja v vseh konstitucionalnih aktih naše domovine in je to ime tudi potrdil Nj. Vis. regent Aleksander. Zato se pozivljajo vse stranke, da se v ustavi da naši državi ime Jugoslavija.

Ksaver Meško:

PRVI PESNIK.

V davnih, davnih dnevih je bilo to, ko je živel na svetu še prvi rod, ki ga je ustvaril Višnu, vir in začetnik vsega življenja.

Mladi Nagazaki — še ne povsem osemnajst let mu je bilo tedaj — je samotni in otočen pohajal ob sveti reki Gangi.

Večer je bil topel in lep. Reka je šumela poltiho. Grgranje in žuborenje ob obalo se zadevajočih valov se je zlivalo v enakomerno, enozvočno pesem, ki bi koga drugega uspavala, a Nagazaki je budila v srcu le večjo zamišljenost, le bolj bolečo otočnost. V vejevju in v vrbovih arek, kokosnikov, džakovih palm in banjan je bilo mirno in tiho. Bilo je, kakor bi se bili vsi listi pogreznil v omamno, negibno spanje ali kakor bi začarani strmeli na nebo, od koder je poln luna razpisno trosila sreber prah na reke bežeče valove, da so se lesketali kakor belkasto-rumene luskinne ogromne ribe, prožno se pregibajoče v široki struji, na belo in rdečo cvetje lotosa ob obrežju, na velike nožaste in peščicaste liste dreves same, na ves dremajoči svet. Listi in cveti bakule so dehteli, da je Nagazaki bolela glava.

A še bolj je bolela mladega Nagazakija glava od samotne in žalosti. Zakaj Nagazaki je bil nesrečen, ker nepopoln človek: bil je jecljavec, prvi jecljavec človeškega rodu.

Ljudje pa, ko so videli in slišali, kako se mali Nagazaki muči z govorjenjem, ki je drugim teklo kakor vodovje. Gange, so sodili, da je zaznamovan in udarjen po Sivi, bogu teme, gorja in smrti. In ker ga jecljanje z leti ni pustilo, ampak je postajalo le hujske, so se ljudje Nagazakija ogibali, kakor bi iz občejanja z njim, nesrečnim in trpečim, mogla priti nesreča in gorje tudi nanje.

Še lastni oči in mati mu nista skazovala ljubezni kakor drugim bratom in sestram. Bratje in sestre so ga vsi gledali po strani, ga povsod odirali, imeli ga za najzadnjega, najnepotrebnejšega v hiši.

Nagazaki je sklanjal glavo in pomišljal: "Kaj je moj delež na svetu in kaj moja usoda? Samota in žalost. Drugi žive v veselju, boža jih prijateljstvo, ljube jim sladi življenje. Jaz nisem deležen ne te, ne onega. Še roditeljem sem odveč, malone breme, bratom in sestram sem na poti, nepoklican, neljubljen vsiljivec; tuje sosedom in vse-

mu svetu. Samoten sem v življenju kakor lotos sredi jezera. Ven dar ljubkujejo in božajo lotos valovi, najsi tudi hladni in večno nestalni. Mene nihče."

Vroča bol mu je zakipela iz srca, da ga je zablelo za čelom, zasklelo ga v lepih očeh.

Pa je predel dalje nit neveselih misli: "Brez svrhe je moje življenje; brez cvetja je, brez sadu bo ostalo."

Obstal je na nizkem, nekoliko poševnem bregu tik ob strugi ter se zagledal v bežeče, v mesečini se prijazno smehljajoče, z mamečimi glasovi vabeče valove. In je zadržel in zahrepenel: "V nje bi se spustil, v valove. Voljno bi me sprejeli, objeli me s prožnimi rokami, zibajoče me ponesli s seboj. Pa ne bi čutil več ne samotne ne boli, s katero me ranja nezaupnost ljudi, njih odtujenost in mrzlot."

Kakor bi ga silila neznana moč kakor bi ga vlekle nevidne roke v globočino, je stopil Nagazaki za korak naprej, nagnil se čez breg. Kar je nenadoma dvignil glavo, odstopil za korak od obrežja in prestrašen obstal na mestu. Velika luč mu je svetila izmed drevja naproti, da ga je peklo v oči. V luči pa je stal pred zavzetim Nagazakijem sam Višnu.

"Kaj si tako otočen, Nagazaki?" ga je dobrotno in sočutno vprašal bog.

"Saj poznaš žalostno mojo usodo, o gospod," je jecljal Nagazaki, do tal se klanjajoč gospodu gospodov.

"Poznam, Nagazaki. A po žalosti in bolesti bodi tvoj delež veselje in sreča."

Višnu je dvignil roko ter jo iztegnil proti reki. Tudi Nagazaki je okrenil glavo in pogled za gospodovim pogledom in gospodovo roko. In je videl ves začuden, kako nenavadno podrhteva beli cvet velikega lotosa ob bregu. Kakor da se lotos razblijna, širi, veča, kipi navzgor, se izpreminja v belo meglo, se mu je zdelo. A megla, glej, se zgostuje, za dobiva jasnejše oblike, oblikam človeka sliče. In res, čez malo trenutkov se izobliči iz nje vitko žensko telo.

Bela kakor cvet lotosa sam je stopila na mehko rosnato travo obrežja mlada deklica. Z zadregi aramežljivo povešajoč temne oči, je obstala ob strugi, vsa zavita v čudovito prosojno kopreno svila luninega, vsa obilita s še bolj čudovito, njene mladostne čare le povečajočo svetlobo, lijočo iz očeta bogov in ljudi.

"Tvoja žena," pravil tedaj Višnu drhtečemu Nagazakiju, pri-

mu deklico za roko in jo povede k zavzetemu mladeniču.

Nekaj trenutkov je Nagazaki molče strmel v cvetočo, sramežljivo se mu smehljajočo deklico, kakor bi iskal s težavo in trpljenjem besed, da pove, kaj mu valovi srce in misli.

Kar se mu je nenadoma razvezala vez jezika, do tedaj nezmožnega in jecljajočega. Lahko, neovirano in neydržno kakor valovi na sredi reke mu je tekla govor, ko je z vznosenimi, sladkimi in kipečimi besedami proslavljal lepoto deklice pred seboj bele kakor sneg na gora vrhovih, vitke kakor mlade tamarinde deblo, ne, vitkejše, vitke kakor stebelce lotosa, ki se je rodila iz nje ga, lepe kakor je še ni videlo okoli dneva, žarko sonce, ne oko noči, hladna luna, ne še nobenega umrljivega človeka oko.

In bolj zgovorno, bolj toplo, bolj navdušeno nego beseda kate-regakoli lahko in neovirano govorečega človeka, je tekla in zvenela beseda do tedaj jecljajočega Nagazakija, ko je proslavljal moč, usmiljenje in dobroto velikega Ramahandre, svetlega boga Višnu, ki se je tako milostno ozrl nanj, do tedaj najmanjšega, najbolj preziranega med svojimi brati.

Dobrotno se smehljajoč je poslušal Višnu vzneseni slavospev svoji dobrotljivosti, kipečo hvalo najnovejšega umetvora svoje vsemočnosti. In ko so pele besede Nagazakijeve kakor glasovi slava, pojočega med koreniki banjaje, drevesa nesmrtnosti, je dejal Višnu počasi in slovesno, kakor bi blagoslovil Nagazakija in besede njegove:

"Prvi pesnik"

Cvetko Golar:

V MLADEM JUTRU.

V mladem jutru šla po stezi je dečica Mana — lepa, tiha kot kraljica, vsa od rož obdana.

Bistra je in čista, mila kakor limbar sred polja in zapisana je z zlatom sredi mojega srca.

Nedra ji diše kot roža — oh, da moja bi bila! Koj na božjo pot na Brezje bi pobožno skupaj šla.

Moja Mana, ti devica, ljubim te do vseh nebes — ne razgrinja lepše zarja se od tvojih mi oces,

VERA.

ROMAN

Spisala Olga Waldowa

Rekla sem jej: Cére mamen, pustite me, meni je tako bolj všeč; saj mi itak leže vsi pokorni ob nogah, moj smehljaj vlada nad njimi — čemu zopre intimnosti! Pedrobno poznam gospode stvarstva — ali je pa tudi mogoče, da nimam srca". Skomiznila je z rameni.

"Ne reci tega, Vera. Mislim, da te še nekega dne preseneti, tvoje srce namreč. Inpotem se vdaš, kakor vsako drugo dekle, možu svoje ljubezni v najpožrtvovalnejši zvestobi, verjemi mi!"

"Kaj je zaropotalo sredi tvoje lepe pridige?" Agata se je ozrla po sobi. "Oh, knezova slika, ki jo je Beata postavila na tvojo pisalno mizo, se je zvrnila."

"Nič drugega? Ali veš, da slutim za tvojim mirnim čelom majhen roman? Pripoveduj, Agata!"

"Smehljala se boš — morda ošabno, morda porogljivo — toda bodi. Priboriti si moram svojo srečo, ker kar tako ne pride k meni! Ljubim moža, ki ne spada v naše društvene kroge — priprostega učitelja. Kot otroka sva si bila sosed, njegovi starši so priprosti ljudje. Moja lastna zasmehljiva sestra bi ti gotovo rada opisala slabe strani njegove matere, ki vse tujke napadno izgovarja. Tako pravi na primer "sesselong" namesto "šeslong" (zoča)."

"Kaj zato? Ti ljubiš njenega sina a on gotovo pravilno izgovarja te besede."

"Vera, zahvaljujem se ti za prisrčne besede. O, kako dobro mi dé, ker mnogo trpim na tihem. Vidi se, da prihaja iz drugih, svobodnejših krogov."

"Nadaljuj, chère amie!"

"Sedaj ti izdam svojo globoko tajnost: Robert

študira na moje stroške; zaslužim namreč mnogo s svojim pisateljevanjem. Spočetka seveda ni hotel na noben način in skoraj da sva se za vedno razšla zaradi tega. Toda preveč me ljubi; dosegla sem, kar sem hotela in kakor hitro doseže doktorsko čast, se javno zaročiva vsemu svetu vkljub."

"Bravo! Ugajaš mi, ti si značaj in me zanimaš. Ne morem razumeti, kako si se mi zdela sprva grda, O, dovoli, da nekoliko izpopolnim tvojo vnanost, tvojo toaletto, pa boš jako lepa in on te bo ljubil še bolj."

Nevolja je rdeče pobarvala Agatin obraz. "Pusti to, prosim te; zdi se mi, da ne moreš razumeti naših čustev in našega mišljenja. Mi ljubimo bolj duševno; da vzdržujemo nežni plamen ljubezni, ne potrebujemo nikakih sredstev, ki bi dražila čutila."

Vera je skremžila obraz. "Ne morem si prav zamisliti, da bi možki ohranjali zvestobo ničastim ženskam in pa takim, ki ne znajo uveljavljati svojih prednosti."

Stopila je pred zrcalo in se začela diviti svoji lastni krasoti. Napol obrnjena k Agati je dejala potem:

"Lepota je moč, lepota je vse!"

"Tudi sreča? Glej midva nisva lepa, Robert in jaz in vendar se zdiva drug drugemu najlepša. Ali ni ta sreča?"

"Nemška sentimentalnost!"

"O Vera, saj si imela nemško mater, upam, da se še naučiš čutiti, kakor čutimo mi."

"No, non, nikdar!"

Smeje je zbežala v spalnico in je začela urejevati svoje stvari.

Bilo je naslednjega jutra. Gospa tajna svetnica Bacrova je bila nekoliko nervozna, kajti že od devetih zjutraj je motilo njen jutranji mir neprestano zvonjenje ruske nečakinje in poleg vsega tega še Ivanin zlovoljni obraz — kako se konča vse to! Stresla se je, ker pozvonilo je že zopet, toda topot od zunaj.

"Ivana, kaj pa je?" je zaklicala skozi vrata. "Tako pridem, gospa svetnica." Čez par minut je vstopila Ivana.

"Krasen šopek za milostivo gospodično."

"Šopek — za koga?"

"Za mojo nečakinjo? Čemu pa se izražas tako slovesno? Saj vendar veš, da ne maram tega."

"Za gospodično Sepanovo, gospa svetnica."

"Milostiva gospodična mi je včeraj ukazala, da jo moram vedno tako nazivljati."

"A? No, potem pa povej se Mini. Glavno je, da vladata mir in zadovoljstvo v moji hiši, to veste vsi. Ali kaj pomenja ta šopek? Saj vendar ne pozna nikogar tukaj."

"Neka gospodična ga je prinesla od dvornega vrtnarja; tudi fino pismo je bilo poleg. Rekla je, da ga je stotnik pl. Dernhof včeraj naročil."

"To mora biti kaka zamenjava. Čuj, Ivana, ali še vedno ne moreš k njej, da bi pospravila sobi?"

"Saj to je ravno — ako bo dama vedno tako pozno zajutrkovala in bo ostajala potem še v svojih sobah, ne bom nikdar mogla pred enajsto začeti s pospravljanjem. Kako bo potem z drugim delom, tega si ne morem prav misliti. Proj je bilo lepše pri nas, gospa svetnica."

"Moj Bog, Ivana, nikari se ti ne jadikuj! Govorila bom s svojo nečakinjo."

Smehljaje, lepa, cvetoča, v dolgi nagubani beli jutranji obleki je vstopila Vera. V levi roki je držala pismo, z desnico pa je segla teti v roke.

"Bon jour, chère tante!"

"Ali si končno tukaj, ljuba dete? Sedaj more vendar še Ivana v tvoji sobi, da ju pospravi. Težko je že čakala. Ljuba Vera, ali bi ti ne bilo mogoče, da jutrukejs tukaj z nami?"

Vera je dvignila obrvi.

"To je izključeno, spoštovana teta. Prosim te, da me za vedno oprostiš tega. Pred pol enajsto ne morem dovršiti svoje toalete. Saj potrebujem skoraj celo

uro za negovanje svojih rok."

"Potem — seveda —"

"Lepo presenečenje sem doživela, draga teta. Vaš knez je jako pozoren; poslal mi je šopek s tole karto:

"Svoji lepi in zanimivi sopotnici si dovoljuje zaklicati prisrčno: 'Dobrodošli v moji prestolici!'"

Egon, knez Naki."

"Ljubezniva, kaj?"

Teta se je zgrudila na stol.

"Knez — cvetlice — tebi?"

Ni se mogla zbrati puhalnik za prah jej je padel iz rok. Vera se je ozrla nanj. Uljudnost je zahtevala, da ga pobere, toda bilo jej je težko, ker se ni nikoli sklanjala. Namrdnila je obraz ter storila, česar ni smela opustiti.

"Kaj je to, ljuba teta?"

"Otrok, ti ne poznaš puhalnika za prah?"

"Resnično ne," — ponovila je izraz ruski — "je nikoli nisem videla take stvari. Služničad mora vendar urediti sobe, še preden ustanemo. Ali opravljaš morda ti to sama?"

"Seveda!" — In tiho je vzdihnila. "Ali že veš, Vera, da nameravamo v kratkem prirediti večer, mali 'Tee dansant' (čajni večer s plesom)? Čakali smo dotlej, da si prišla ti; upam, da se boš zabavala."

"Gotovo, chère tante!" — V tem malem mestecu — si je mislila sama pri sebi — malomeščanstvo — brr!

"Koliko oseb pa bo povabljenih?"

"Približno petdeset."

Vera je potegnila svojo tobačnico iz žepa. "Ali dovoljš?"

"V salonu? Prosim, ne."

Gospa svetnica je govorila nekoliko odločno.

"O, pardon!"

(Dalje prih.)

Dva huzarja.

Spisal Lev Nikolajevič Tolstoj.

Poslovenil I. Sodar (Pintar)

Bilo je leta 1800., torej v času, ko še ni bilo železnic, niti drugih umetnih cest, niti plinove, niti stearinove svetlobe, niti nizkih divanov z zmetmi, niti nelakovane hišne oprave, niti obupanih mladeničev z očali, niti liberalnih ženskih filozofov, niti mlilik kameljnih dam, katerih je sedaj toliko, — v tem najvsem času, ko so potujoč iz Moskve v Petrograd z navadnim vozom ali kočijo jemali s seboj celo kuhinjo, kajti potovali so osem dni po prašni ali blatni cesti ter posebno čislali pečena reberca in kuhane preste — ko so dolge jesenske večere svetili z lojenimi svečami v krogih od dvajset do trideset ljudi, na plesih natikali voščene sveče in sveče kitove masti, ki so postavljali sistematično hišno oropstvo, ko so bili naši očetje še mladi in niso imeli še gub po obrazu in sivih las ter so se ogledavali za ženskami, jim letali iz drugega kota sobe pobirali slusajno ali neslučajno na tla pale robe, ko so naše matere nosile obleko s kratkim stanom in jako široke rokave ter o rodbinskih stvarih vedeževale s kartami, v najinem času masonskih lož, mar tinistov, tugendbunda, v času Mitinistov, Davidova, Puškina, bil je v pokrajinskem mestu K. shod veleposestnikov in končale so se bile plemenitaške volitve.

I.

— No, nič ne dě, če tudi v sobano, rekel je mlad častnik, v kožuhi in huzarski kapi, ki je bil baš stopil iz potnih sanij v večjo gostilnico mesta K.

— Tako velikansk shod, vaša vzvišenost, rekel je natak, ki je bil izvedel od častnikovega sluga, da je huzarju ime grof

Turbin, in ga je zaradi tega nazivjal: "vaša vzvišenost". Afrenovska grajščakinja s hčerami je obetala, da odpotuje zvečer. Izvolite se torej nastaniti v najmanjši številki, je govoril mehko stopaje pred grofom in se vedno oziral nazaj.

V občini sobani, za majhno mizo, zraven popolnoma počrnelega portreta carja Aleksandra, je sedelo pri šampanjcu več plemenitašev, ob strani pa potujoči trgovci v modrih kožuhih.

Ko je vstopil v sobano in poklical za seboj Bluecherja, velikankega psa medvedarja, ki je prišel z njim, je vrgel od sebe plašč, po ovratniku pokrit z ivjem, zahteval vodke ter, ostavši v kratki atlasno modri suknji, sedel k mizi ter se jel razgovarjati z gospodo, kateri se je hitro prikupil s svojo lepo in prijetno zunanostjo, in ponudili so mu šampanjca. Grof je izpil kozarec vodke, potem pa ukazal prinesiti steklenico šampanjca, da tudi on pogosti nove znance. Prišel je voznik in prosil kaj za pičajo.

— Šaška je zakričal grof: — Daj mu!

Voznik je odšel s Šaško in se kmalu vrnil, držeč denar v roki. — Kaj, gospod! Kako sem se trudil za vašo milost! Pol rublja ste mi obetal, dal ste pa le četrt rublja.

— Šaška, daj mu celega, Šaška se je potuhnil in pogledal voznika v noge.

— Saj je dosti zanj, je rekel z debelim glasom: — več denarja tudi nimam.

Grof je vzel iz listnice zadnja dva modra bankovca in dal jednega vozniku, ki mu je poljubil roko in odšel.

— Zdaj sem pogljal poslednjih pet rubljev! — je rekel grof.

— Po huzarski, grof se je za smehljaj eden plemenitašev, po brkah, glasu in energični hoji soditi, bivši konjenik. — Ali mi

slite dolgo ostati tu, gospod dvajset let in ne več.

— Denarja moram dobiti; si cer bi ne ostal. Sob ni, — vrag jih poberi v tej prokleti krčmi.

— Dovolite, grof, je rekel konjenik: — ali ni ljubo, nastaniti se pri meni? Jaz sem tukaj v sedmi številki, če vam je drago, tukaj prenočite. Ostanite tukaj kake tri dni. Ples bode pri načelniku plemstva. Kako bi ga veselilo!

— Prav tako, pa ostanite pri nas v gosteh, je rekel drugi, lep, mlad človek — kam se vam tako mudi! Saj so vsaka tri leta le enkrat volitve. Ogledate si naše gospodične, gospod grof!

— Šaška! daj perilo; pojdem se kopat, je rekel grof, vstajaje. — A potem bomo videli, morda se res zaletim k načelniku.

Nato je poklical natakarja in se dolgo razgovarjal z njim. Naposled mu je natakar rekel: "da je vse delo človeških rok," in odšel.

— Torej, milostivi gospod, v vašo sobo ukažem nesti svoj kovček, je zaklical grof iz durij.

Prosim, jako me osrečite s tem, je odgovoril konjenik, hitel k durim. Sedma številka, nikar ne pozabite!

Ko se niso več slišali koraki, vrnil se je konjenik na svoje mesto, sedel bliže k uradniku, pogledal ga smehljaje v obraz in rekel:

— To je prav on.

— Nu?

— Saj sem ti že pravil, da je to tisti dvobojevnik-huzar — o znani Turbin. Spoznal me je, stavim, da me je spoznal. Popivala sva v Lebedijani tri tedne, ne da bi kaj spala, ko sem bil pri dopolnilnem oddelku, Kofiko neumnosti sva naredila skupaj. Njemu ni vse nič delo. Kak konjenik je to!

— Korojenjak! Kako prijaznega vedenja je! Nič takega ni na njem, je odgovoril lepi mladi človek. — Kako hitro smo se seznanili! Imel bo kakih petin-

dvajset let in ne več.

— Le vidi se tako mlad, pa je starejši. Treba vedeti, kdo je. Kdo je odpeljal Migunovo? On, Sablina je ubil, Matneva za noge spustil z okna, kneza Nesterova je pa obigral za tristo tisoč. Kak glavna je to, treba vedeti.

Strasten igralec, dvobojevnik, zapeljivec žensk, prava huzarska duša. Kakšna čast za nas! O, ko bi razumeli, kaj je pravi huzar. To so bili prijetni časi!

In konjenik je jel pripovedovati svojemu tovarišu o nekem lebedijanskem popivanju z grorom — katerega popivanja ni bilo in ga biti ni moglo. Prvič zaradi tega ne, ker grofa ni nikdar videl. Odšel je bil poprej od vojakov nego je grof prišel k njim. Drugič, ker konjenik ni služil nikdar pri konjkih. Dve leti je bil skromen kadet pri belavskem polku; ko je bil imenovan praporščikom, je šel od vojakov. Ko je bil podedoval pred desetimi leti posestvo, je šel res v Lebedijano. Tam je napravil sedem sto rubljev in si napravil ulansko uniformo s temnorumenim ovratnikom. Želja, vstopiti v konjico, in trije tedni, katere je preživel v Lebedijani, so ostali naj-srečnejša in najlepša doba v njegovem življenju. Tako je naposled jel misliti, da je bilo res, kar je želel. Vse se mu je tako vtisnilo v spomin, da res veruje v konjeniško preteklost svojo. Vzlic temu je v svoji dobrosrčnosti in poštenosti bil najvrlejši mož.

— Da, kdor ni služil v konjici, ne bode razumel nas jednega. Sel je polagoma na stol, pomolil brado malo naprej in spregovoril z debelim glasom: — Včasih jezdiš pred eskadronom. Pod teboj je hudič, ne pa konj; ves je po koncu; in ti sediš na takem hudiču. Polkovnik pride ogledovat eskadron. — "Poročnik, pravi — brez vas ne bode ničesar — privedite svoj eskadron v paradi." — Dobro, je že tukaj. Ogledaš se in

zakričiš na svoje brkeže. Oh, za vraga, to so bili časi!

Grof se je vrnil ves rdeč in z mokrimi lasmi. Iz kopelji je šel naravnost v sedmo številko, v kateri je že sedel konjenik v halji, s pipo ter z radostjo in nekim strahom premišljeval o veliki sreči, ki ga čaka. Bival bode v jedni sobi z znanim Turbinom. — Nu, kaj se hoče, si je mislil, kar vzame, da, sleče me do nazega, potem pa prime in vrže ven v sneg, ali pa samo . . . kot tovariš ne naredi tega," se je tolažil. — Bluecherja nakrmi, Šaška, je zakričal grof.

Prišel je Šaška. Spil je bil, ko se je vstavil, kozarec vodke in se do dobrega vpiljanil.

— Nisi mogel čakati, napil si se, kanaljal! — Napasi Bluecherja!

— Saj ga še ne bode konec, vidite, kako je gladek; je odgovoril Šaška in pogladil psa.

— Ne klepetaj, pojdi in nakrmi ga!

— Vam ni drugega mari, da je le pes sit, a če človek izpije kozareček, mu ga očitate!

— Kar ubijem te, zakričal je grof s takim glasom, da so zatrepotala stekla v oknih, in se je prestrašil še celo konjenik.

— Vprašali naj bi, je li Šaška že kaj jedel. Le udarite me, če je vam pes ljubši nego človek, je rekel Šaška. Pa dobil je že tak strašen udarec s pestjo po licu, da je padel, zadel z glavo v posteljnjak in se zgrabil z roko za nos, odskočil v duri ter se zvrnil na skrinjo na hodniku.

— Zobe mi je izbil, stokal je Šaška in z jedino roko brisal okrvavljeni nos, z drugo pa drgnil Bluecherja po hrbtu.

— Zobe mi je izbil, Bluecherček, ali vendar je moj grof. Ali me razumeš, Bluecherček? Hočeš jesti?

Ko je nekaj časa ležal, je

vstal, nakrmil psa in skoro trezen šel streč grofu, ponujat mu čaj.

— Vi me kar žalite, je govoril boječe konjenik, stoječ pred grofom, kateri je ležal na njegovi postelji, upirajoč noge v skončnico; kajti tudi jaz sem star vojak. Če mislite prositi koga na posodo, prav lahko vam postrežem s kakimi dvesto rublji. Sedaj jih nimam toliko, imam jih le sto, pa jih dobim takoj.

(Dalje prihodnjč)

ZAMENJAJTE VAŠ PRAZEN LOT ZA HIŠO.

THE ABBEY LAND COMPANY

1342 E. 55th Street
vagal St. Clair Ave.
CLEVELAND, OHIO.

Bolniki pridite k meni

bolehujoči na zastarelih, nervoznih in kompliciranih boleznih, ki potrebujejo pažnje zdravnika.

Iščite pomoči, kjer jo je najti.

Pomoči, ki vas zopet dovede na pot zdravlja.

Natančna preiskava bo razkrila vaše resnično fizično stanje in vas lahko napoti k zdravju, in vas lahko reši trpljenja in negotovosti. Mnogoletna izkušnja, najkasnejše zdravljenje potom zdravljen v elektriki. Moderne naprave. Vse najboljše za bolnike.

URADNE URE: ob 9 dop. do 8 zveč.

Vrata, zapadno od Star gledališča.
647 Euclid Ave.

Jaz sem uspešno zdravil nove in zastarele bolezni, kot so
Krvni neredi
Kožne bolezni
Jetrne nadloge
Želodčne nadloge
Revmatizem
Srčno slabost
Nervozno slabost

Nervozno neupravno
Rektalne bolezni
Nervozno potrtost
Bolečine v hrbtu
Izpahke po obrazu

MNOGO ZASTARELIH BOLEZNI

katere se je zanemarljivo in zdravilo napadnim potom in jih niso drugi zdravniki mogli ozdraviti se ozdravi pri meni. Oglasite se pri meni.

Popolnoma odkrito vam bom povedal o vašem stanju in tudi, kaj mi je mogoče storiti za vas. Potem odvisi vse od vas glede zdravljenja vaše bolezni.

Dr. KENEALY

DRUGO NADSTROPJE.
REPUBLIC BLDG.

MOJ USPEH
pri zdravljenju zastarelih in novih bolezni je dosegel zato, ker sem panno preštudiral te bolezni. Poleg tega pa so moji uradi opremljeni z vsemi modernimi pripravami in instrumenti, z električnimi vibracijami in mehaničnimi pri tem se ne gleda na stroške, samo da se pomaga bolnikom. Ako se posvetujete z mano, boste kmalu vedeli ako se vas še da ozdraviti ali ste čakali predolgo in se vaše bolezni ne more več ozdraviti. Potem pa, ako se vas še lahko ozdravi, vas lahko naredi znanost in spretnost zopet močne, zdrave in zadovoljne.

Ob NEDELJAH od 10 dop. do 2 pop

Vrata vzhodno od Bond's Cloth. Store
Cleveland, O.

3 trgovine

PLATT BROS.

Mi nudimo največje izrednosti

Velika PRESENETLJIVA RAZPRODAJA

se prične v naši trgovini na 5816 ST. CLAIR AVENUE.

v petek, dne 13. maja, ob 9 uri zjutraj

Nas nakupovalec MR. E. PLATT nam je poslal 20 zabojev polnih modnega blaga, ženskih in moških potrebščin, in cela zaloga se mora prodati v teku 10 dni. ČITAJTE, KAJ JE REKEL:

„RAZPRODAJTE ZALOGO ALI PA JO RAZDELITE“

Torej sosedje, jaz WILLIAM PLATT bom dal kot poslovođa te trgovine našo celo zalogo MODNEGA BLAGA, ŽENSKIH IN MOŠKIH POTREBŠČIN skupno z onimi 20 zaboji, katere smo ravnokar dobili na razprodajo z nakupovalnim geslom:

„RAZPRODAJTE ZALOGO ALI PA JO RAZDELITE“

POVEJTE VAŠIM SOSEDOM O TEJ RAZPRODAJI, KER JIM LAHKO PRIHRANITE DENARJA.

Tukaj je le par izrednosti:

Moške praznične srajce, vredne \$2.50 89c
Moške "Overalls" po 79c
Moške modre kambrikove srajce 47c
Moške spodnje obleke, vredne \$1.25 69c

Delavne hlače, vredne \$3.00 in \$4.00 \$1.69
Praznične hlače, vredne \$4.00 in \$5.00 \$2.48
Naramnice, vredne 50c 19c
300 ducatov otročjih oblek se razproda po . 69c, 89 in 98c

Ženska umetno obšita spodnja krila 59c
Ženske umetno obšite nočne srajce 89c
Ženski predpasniki, kot obleke 79c
Posebnost! 100 ducatov deških hlač, do kolen 79c

500 otročjih blanketov po 14c.

59 kosov belega muzlina po 11c jard

250 ducatov ženskih nogavic po 9c par.

500 ducatov moških nogavic po 9c za par, ali 3 pari za 25c.

Poleg teh imamo še 200 drugih izrednosti, katerih ne moremo omeniti v tem oglasu. Pridite da vidite koliko blaga lahko nesete za majhen denar.

POLEG TEH NIZKIH CEN PA RAZDELJUJEMO ŠE DRAGOCENA DARILA ALI SPOMINKE.

Če potrebujete srajce, spodnjo obleko, hlače, overalls, in sploh karkoli v moških potrebščinah, potem pridite, po svoj delež. Blago se seveda ne bo prodajalo na funte, — vaš dolar bo precej težak.

Ne pozabite prostora!

Platt Bros. 5816 St. Clair Ave.

Clevelandske novice.

— Plesalke u Evinih kostumih.

Štiri Clevelandčanke, ki so zadnje nedelje prav imenitno zabavale lorainske prominentne biznesmane na neki privatni veselici, so se znašle zadnji terek v clevelandski mestni ječi, odkoder so bile poslone naprej v Lorain, da se pred tamkajšnjimi oblastni zagovarjajo radi nemoralnega plesa, katerega so vzpizorile v Olympic dvorani. Avdijenco, pred katero so plesale popolnoma brez vsake obleke, so povečini tvorili "trudni" biznesmani, ki pravijo, da so bili preveč "trudni", da bi protestirali. Navzgo so bili tako uplivni mestni močje, da si ni lokalna policija upala prireditve ustaviti. Imena in naslovi omenjenih plesalk so: Mrs. Esther Schachter, 20, 2101 E. 25. St., Mrs. Yora Shutz, 22, 5814 Thackeray Ave., Miss Mildred Drotar, 20, in Miss Peggy Drotar, 22 iz 2988 102nd St. Poleg plesalk so bili aretirani še trije moški, A. E. Williams, E. L. Plotz, in Grover Smith, vsi Lorainčani. Williams je baje priredil zabavo in je za celo stvar odgovoren. Lorainski policijski načelnik seveda sedaj, ko je prišla blamaža na dan, zagovarja biznesmane, in pravi, da večina izmed njih ni vedela kakšnega značaja je zabava imela biti, ker drugače bi prav gotovo ne bili prišli. Tudi plesalke pravijo sedaj, ko so prijele, da so šle na zabavo z namenom, da vzpizorjajo same klasične plesne in pojejo lepe pesmi. "Pred kakima dvema tednom pred to zabavo, smo prejeli pisma od Williamsa," je razlagala Mrs. Schut. "Tam sem plesala en mesec nazaj ob priliki neke kinomotografčne predstave, in predstavljam si, da je tedaj dobil naše naslove. Vsa ki izmed nas je bilo obljubljenih od \$25 do \$40." Miss Peggy Drotar pa je pripovedovala, da so najprvo zapele "Margie" potem so pa tri izmed njih zapele še pesem "Oh kaj si želim zaspati," in med petjem bi bil menda eden izmed navzočih trudnih beznesmanov res kmalu zadremal, da ga niso njegovi sosedje opomnili, da pride na program nekaj bolj zanimivega. Zatem je sledil klasičen ples, toda "je" ni bil za avdijenco dovolj zabaven in kot pripovedujejo plesalke, jim je Williams prigovarjal, naj pokažejo kaj "lepišega". "Od početka smo se ustavljale," je pripovedovala Mrs. Schachter, "toda, ko nam je povedal, da dobimo \$100 več, in da smo lahko brez vsakega strahu, da bi nas kdo zalotil, smo se končno podale; sedaj smo pa tu radi tega zaprite." Ko se jih je vprašalo, kakšen je bil ples, radi katerega se morajo sedaj zagovarjati, je rekla ena: "I kakšen neki — nič drugega nismo naredile kot letale po odru brez obleke. Sedaj pa zato še nič plačila nismo dobile." A E. Williams, v katerega oskrbi je bila cela prireditve, zanikuje, da je plesalkam obljubil še posebno plačo, ako plešejo brez obleke in pravi, da je bil celo nasproten, da bi se kaj takega vzpizorilo, in da so vsega, kar se je godilo, krivi vsi navzočil.

— Nocoj se vrši direktorska seja Ameriko-Jugoslovanske Tiskovne Družbe.

— Petinpetdesetletni John S. Pouch iz 6627 Charter ave. se je včeraj dopoldne obesil v baraki v ozadju hiše, kjer so ga našli kasneje sosedje. V smrt je šel najbrže zato, ker ga je prejšnji večer žena zapustila.

— Pretekli terek je bilo aretiranih 23 avtomobilistov, ker se brezbržno, in 22 ker so prehitro vozili.

— Tudi dekleta so se podstopila roparskega posla. Miss Edith Grayson, stara 24 let, 2129 Scovill ave., je obdolžena, da je zgrabila Ray Reise v neko temno ulico, kjer ga je z revolverjem prisilila, da ji je izročil \$72, katere je imel pri sebi. Sodnik Moylan jo je postavil pod \$500 varščine, obravnava pa se bo vršila 18. maja.

ČETRTA KONVENCIJA JUGOSLOVANSKEGA REPUBLIC. ZDRUŽENJA.

Moram omeniti, da ob času, ko se je akcija počela, do časa, da se je to blago lahko izročilo prejemnikom, so se tržne cene zelo spremenile. Zopet krivda s strani nasprotnikov. Končno, ako o pozorim zbornico na poročilo našega odposlanca z blagom, bo vsakemu lahko popolnoma jasno, da eksekutivni odbor je izvršil svojo nalogo točno in vestno, kot se je to zahtevalo od ljudskih zastopnikov na tretjem zboru J. R. Z. v Clevelandu, Ohio in pozneje potom pisem iz naših podružnic, ali usoda ovir vsled vojne stanja, stavke, tajna dopisovanja naših nasprotnikov, so zakrivila vso zakasnitev. Clanstvo naj sodi, mi smo delo izvršili in ako se narod ni bolj ogreval za akcijo, ni to naša krivda.

Takoj že za časa prve pošiljave blaga, smo razpravljali na sejah na kakšen način bi se moglo poslati zaboje in blago tudi našim Slovincem v okupirane kraje. — Br. Skubic je pisal za dovoljenje italijanskemu poslaniku v Washington — in osebo sva šla parkrat k italijanskemu konzulu v Chicagu s prošnjo, da se nekaj ukrene za pošiljanje blaga našim Slovincem v okupirano ozemlje. Ali vedno smo dobili odgovor, bodisi osebno ali pismeno, da se to izvršiti ne more drugače, kot če bi se dobilo v to dovoljenje od same italijanske vlade iz Italije. Ves naš trud torej je bil zaman, Ampak storili smo svojo dolžnost in skušali na vse načine, da bi se kaj vkrnilo v to svrhu.

Razpravljali smo na raznih sejah in se trudili najti pota za denarno ali hančno podjetje. Vsa stvar se je vedno pokazala, da smo v smislu zakonov in ako želimo resnično pošteno z malim dobičkom poslujoče podjetje, te vrste — finančno — prešiklj. Za tako in solidno podjetje bi moralo v precej večji meri žrtvovati

— Ker se bo razdelilo mesto Cleveland letos v 32 mestnih okrajev in se bodo meje raznih okrajev spremenile, so se aspirantje za kandidaturo mestnih svetnikov že sedaj pričeli pojavljati, med njimi je tudi nekaj žensk.

— Clevelandski katoličanje so dobili novega škofa, da zavzame mesto umrlega John P. Farrellyja. Imenovan je škof Joseph Schrembs iz Toleda, O. in ker je že sedaj škof, ne bo treba nikakih nadaljnjih ceremonij. V Cleveland pride 21. maja.

— V Cleveland so dospela trupla sedmih vojakov 37. divizije, ki so padli v zadnji svetovni vojni.

— Tako reče sleherni Amerikane. Zato ne zgubljajte časa po nepotrebnem. Kadar vam pošlje zavarovalna družba naznanilo, da vam poteče zavarovalnina gotovega dne in da se imate javiti do določenega dneva v njihovi pisarni, ki pa se nahaja neke v sredini mesta in je odprta le do pete ure popoldne, vi pa takrat ravno od dela pridete, vam ni treba radi tega opravila zgubljati časa po dneva. "Pa kakaj bi ga zgubljali? Saj opravite lahko ravno isti posel v moji pisarni, zvečer od pol sedme do pol devete ure.

COLLINWOOD, O. WOOD 228—R

JOSEPH ZAJEC, 15605 Waterloo Rd.

CLEVELAND, O.

Jugoslovansko ljudstvo. Ker pa tega narod ni hotel izvršiti, ostane končno vsa odgovornost pri narodu samem. Ako se mora posluževati privatnih podjetij in plačevati, večje svote. Mi smo po kazali pot in voljo, čas pa še ni zrel zanjo. Kakor hitro se bo jugoslovanski ameriški narod zavzel in dovolj močno finančno prispeval za tako podjetje, bo tudi uspelo. Potrebno je. Izvršiti se da ako je ljudstvo za to.

Veliko pažnje in agitacije se je izvršilo, za nalogo resolucije R. Zavertnika, da se je pisalo in pozivalo širom Združenih držav vse že obstoječe samostojne in centralizirane kooperativne. Zadržne postojanke, da bi se odzvale za spojitve oziroma se pridružile za ustanovitev glavne skupne centralne, ki naj bi zlagala po znižanih in zmernih cenah vse že obstoječe zadržne prodajalne, da bi se organizirale nove podružnice v naselbinah, kjer jih še ni da bi se osnovala z enim večja skupna zveza za nakupovanje raznih potrebščin od konetov in trvdj kjer bi se na debelo v količinah po več tonalet blaga dobilo po zelo znižanih cenah. Koristi tega bile bi v prvi vrsti za naše jugoslovansko ljudstvo v te deželi.

Ustanovilo bi se večje importno in eksportno podjetje med Jugoslovani živječimi v domovini in Združenih državah. Ideja je bila nad vse dobra in za ljudstvo na obeh straneh Atlantskega oceana koristna. Ali bodimo odkritosrčni, narod ni hotel žrtvo-

vati za tako podjetje in ideja je

ostala ideja, katera se pa še vedno

lahko obudi in še posebno če

je ljudska volja zato. Lahko pa

tudi tukaj rečem, da je mrgolelo

nasprotnikov, ki so demagogično

delovali proti taki akciji. "Kdo

naj zaupa denar Chicažanom."

Sicer pa, dokler ne bo takega za-

upanja pri ljudstvo do ideje in

uresničenja, do tedaj bo sploh

nemogoče ustvariti podjetje. Z

denarjem se kupi moka, najme

peka, da speče kruh in šele po-

tem se lahko ta kruh uživa. En-

ako za importno in eksportno

podjetje. Enako kot za druge ak-

cije je tudi pri ti akciji krivo lju-

dstvo, ker se ni zavzelo resno in

žrtvovalo za stvar. Omenim naj

da se je glasilo le par podružnic,

kar pa ni zadostovalo za priče-

tek. Vsaka akcija je in bo nemo-

goča toliko časa, da bo ljudstvo

pri volji samo žrtvovati dovolj

sredstev za pričetek. Sredstva

in moč ima jugoslovansko lju-

dstvo doma in v Ameriki, ako jih

le hoče združiti in energično u-

porabiti v svojo lastno korist —

mesto v korist privatnikov, če

ravno bo treba pri tem dati —

STOLČEK eni ali večim osebam

za funkcioniranje na realni

podlagi! "Kdor nikdar ne riski-

ra ničesar, ta tudi ne more pri-

čakovati sadu! Časi čudežev so

minuli. Le skupno delo zavedne-

ga delavstva vseh strok z dobri-

mi voditelji imajo bodočnost v

sedanji človeški družbi in ne sme

mo tudi prezreti, da brez "podo-

mače rečeno" popolnega dovo-

ljenja ali "diktature" je vsako

vodstvo otežkočeno. Torej več

zaupanja od ljudstva izvoljenim

predstavnikom, pa je razvoj spo-

razumno z ljudstvom zagoto-

vljen.

vati za tako podjetje in ideja je

ostala ideja, katera se pa še vedno

lahko obudi in še posebno če

je ljudska volja zato. Lahko pa

tudi tukaj rečem, da je mrgolelo

nasprotnikov, ki so demagogično

delovali proti taki akciji. "Kdo

naj zaupa denar Chicažanom."

Sicer pa, dokler ne bo takega za-

upanja pri ljudstvo do ideje in

uresničenja, do tedaj bo sploh

nemogoče ustvariti podjetje. Z

denarjem se kupi moka, najme

peka, da speče kruh in šele po-

tem se lahko ta kruh uživa. En-

ako za importno in eksportno

podjetje. Enako kot za druge ak-

cije je tudi pri ti akciji krivo lju-

dstvo, ker se ni zavzelo resno in

žrtvovalo za stvar. Omenim naj

da se je glasilo le par podružnic,

kar pa ni zadostovalo za priče-

tek. Vsaka akcija je in bo nemo-

goča toliko časa, da bo ljudstvo

pri volji samo žrtvovati dovolj

sredstev za pričetek. Sredstva

in moč ima jugoslovansko lju-

dstvo doma in v Ameriki, ako jih

le hoče združiti in energično u-

porabiti v svojo lastno korist —

mesto v korist privatnikov, če

ravno bo treba pri tem dati —

STOLČEK eni ali večim osebam

za funkcioniranje na realni

podlagi! "Kdor nikdar ne riski-

ra ničesar, ta tudi ne more pri-

čakovati sadu! Časi čudežev so

minuli. Le skupno delo zavedne-

ga delavstva vseh strok z dobri-

mi voditelji imajo bodočnost v

sedanji človeški družbi in ne sme

mo tudi prezreti, da brez "podo-

mače rečeno" popolnega dovo-

ljenja ali "diktature" je vsako

vodstvo otežkočeno. Torej več

zaupanja od ljudstva izvoljenim

predstavnikom, pa je razvoj spo-

razumno z ljudstvom zagoto-

vljen.

vati za tako podjetje in ideja je

ostala ideja, katera se pa še vedno

lahko obudi in še posebno če

je ljudska volja zato. Lahko pa

tudi tukaj rečem, da je mrgolelo

nasprotnikov, ki so demagogično

delovali proti taki akciji. "Kdo

naj zaupa denar Chicažanom."

Sicer pa, dokler ne bo takega za-

upanja pri ljudstvo do ideje in

uresničenja, do tedaj bo sploh

nemogoče ustvariti podjetje. Z

denarjem se kupi moka, najme

peka, da speče kruh in šele po-

tem se lahko ta kruh uživa. En-

ako za importno in eksportno

podjetje. Enako kot za druge ak-

cije je tudi pri ti akciji krivo lju-

dstvo, ker se ni zavzelo resno in

žrtvovalo za stvar. Omenim naj

da se je glasilo le par podružnic,

kar pa ni zadostovalo za priče-

tek. Vsaka akcija je in bo nemo-

goča toliko časa, da bo ljudstvo

pri volji samo žrtvovati dovolj

sredstev za pričetek. Sredstva

in moč ima jugoslovansko lju-

dstvo doma in v Ameriki, ako jih

le hoče združiti in energično u-

porabiti v svojo lastno korist —

mesto v korist privatnikov, če

ravno bo treba pri tem dati —

STOLČEK eni ali večim osebam

za funkcioniranje na realni

podlagi! "Kdor nikdar ne riski-

ra ničesar, ta tudi ne more pri-

čakovati sadu! Časi čudežev so

minuli. Le skupno delo zavedne-

ga delavstva vseh strok z dobri-

mi voditelji imajo bodočnost v

sedanji človeški družbi in ne sme

mo tudi prezreti, da brez "podo-

mače rečeno" popolnega dovo-

ljenja ali "diktature" je vsako

vodstvo otežkočeno. Torej več

zaupanja od ljudstva izvoljenim

predstavnikom, pa je razvoj spo-

razumno z ljudstvom zagoto-

vljen.

vati za tako podjetje in ideja je

ostala ideja, katera se pa še vedno

lahko obudi in še posebno če

je ljudska volja zato. Lahko pa

tudi tukaj rečem, da je mrgolelo

nasprotnikov, ki so demagogično

delovali proti taki akciji. "Kdo

naj zaupa denar Chicažanom."

Sicer pa, dokler ne bo takega za-

upanja pri ljudstvo do ideje in

uresničenja, do tedaj bo sploh

nemogoče ustvariti podjetje. Z

denarjem se kupi moka, najme

peka, da speče kruh in šele po-

tem se lahko ta kruh uživa. En-

ako za importno in eksportno

podjetje. Enako kot za druge ak-

cije je tudi pri ti akciji krivo lju-

dstvo, ker se ni zavzelo resno in

žrtvovalo za stvar. Omenim naj

da se je glasilo le par podružnic,

kar pa ni zadostovalo za priče-

tek. Vsaka akcija je in bo nemo-

goča toliko časa, da bo ljudstvo

pri volji samo žrtvovati dovolj

sredstev za pričetek. Sredstva

in moč ima jugoslovansko lju-

dstvo doma in v Ameriki, ako jih

le hoče združiti in energično u-

porabiti v svojo lastno korist —

mesto v korist privatnikov, če

ravno bo treba pri tem dati —

STOLČEK eni ali večim osebam

za funkcioniranje na realni

podlagi! "Kdor nikdar ne riski-

ra ničesar, ta tudi ne more pri-

čakovati sadu! Časi čudežev so

minuli. Le skupno delo zavedne-

ga delavstva vseh strok z dobri-

mi voditelji imajo bodočnost v

sedanji človeški družbi in ne sme

mo tudi prezreti, da brez "podo-

mače rečeno" popolnega dovo-

ljenja ali "diktature" je vsako

vodstvo otežkočeno. Torej več

zaupanja od ljudstva izvoljenim

predstavnikom, pa je razvoj spo-

razumno z ljudstvom zagoto-

vljen.

vati za tako podjetje in ideja je

ostala ideja, katera se pa še vedno

lahko obudi in še posebno če

je ljudska volja zato. Lahko pa

tudi tukaj rečem, da je mrgolelo

nasprotnikov, ki so demagogično

delovali proti taki akciji. "Kdo

naj zaupa denar Chicažanom."

Sicer pa, dokler ne bo takega za-

upanja pri ljudstvo do ideje in

uresničenja, do tedaj bo sploh

nemogoče ustvariti podjetje. Z

denarjem se kupi moka, najme

peka, da speče kruh in šele po-

tem se lahko ta kruh uživa. En-

ako za importno in eksportno

podjetje. Enako kot za druge ak-

cije je tudi pri ti akciji krivo lju-

dstvo, ker se ni zavzelo resno in

žrtvovalo za stvar. Omenim naj

da se je glasilo le par podružnic,

kar pa ni zadostovalo za priče-

tek. Vsaka akcija je in bo nemo-

goča toliko časa, da bo ljudstvo

pri volji samo žrtvovati dovolj

sredstev za pričetek. Sredstva

in moč ima jugoslovansko lju-

dstvo doma in v Ameriki, ako jih

le hoče združiti in energično u-

porabiti v svojo lastno korist —

mesto v korist privatnikov, če

ravno bo treba pri tem dati —